

Warszawa, 15 lipca 2026 r.

Szanowny Pan
Andrzej Domański
Minister Finansów i Gospodarki

Szanowny Pan
Jarosław Nenemen
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów

Szanowny Panie Ministrze,

dziękujemy za możliwość przedstawienia stanowiska w ramach konsultacji publicznych dotyczących projektu zmiany rozporządzenia Ministra Finansów i Gospodarki w sprawie kas rejestrujących ("Rozporządzenie"). Izba Gospodarki Elektronicznej (dalej: e-Izba) jako organizacja reprezentująca przedsiębiorców sektora e-commerce oraz podmioty działające w obszarze gospodarki cyfrowej, przedstawia poniżej uwagi do projektowanych rozwiązań.

I. Podsumowanie

Najistotniejszą zmianą przewidzianą przez Rozporządzenia jest że od 2027 r. faktury będą wystawiane poza kasą (w praktyce głównie przez KSeF), a kasa fiskalna będzie służyła do ewidencjonowania sprzedaży i wystawiania paragonów.

Jednak, w ocenie e-Izby projektowane przepisy nie uwzględniają w pełni realiów branży e-commerce. Problemy dotyczą w szczególności: niejednoznacznej numeracji paragonów, niewykonanego przy sprzedaży na odległość obowiązku prezentacji wyświetlacza, wymogu podpisania protokołu zwrotu, niedostosowanego do elektronicznej obsługi zwrotów, nieprecyzyjnych zasad wydawania e-paragonów, niespójnych wymogów dotyczących lokalizacji kasy oraz braku możliwości bezpośredniego pozyskania elektronicznego raportu miesięcznego.

e-Izba rekomenduje zastąpienie numeru paragonu numerem dokumentu, elektronizację raportów miesięcznych i obsługi zwrotów, likwidację lub dostosowanie obowiązku prezentacji wyświetlacza przy sprzedaży internetowej oraz uporządkowanie zasad wydawania e-paragonów i wskazywania lokalizacji kasy. Zmiany te dostosują regulacje Rozporządzenia do sprzedaży internetowej, zachowując funkcje ewidencyjne i kontrolne ewidencjonowania.

II. Opis problemu

1. Niejednoznaczność identyfikacji przez numer paragonu (§ 3 ust. 3 pkt 6 Rozporządzenia)

Projektowane przepisy odwołują się do numeru paragonu fiskalnego. Numer paragonu fiskalnego może samodzielnie nie identyfikować jednoznacznie dokumentu w całym okresie

pracy kasy, w szczególności jeżeli numeracja jest prowadzona w cyklach dobowych. Numer dokumentu, jako oznaczenie narastające, może zapewniać bardziej jednoznaczną identyfikację dokumentu i jest lepszym identyfikatorem.

Dodatkowo Rozporządzenie wymaga podawania;

- numeru paragonu,
- numeru unikatowego kasy.

Postulat jest zgodny z kierunkiem przyjętym w 2022 r. w toku prac nad zmianą art. 106h ustawy o VAT, kiedy zaakceptowano rekomendację posługiwania się numerem dokumentu zamiast numerem paragonu. Są to dwa odrębne oznaczenia i nie powinny być używane zamiennie. Rekomendujemy zastąpienie w § 3 ust. 3 pkt 6 Rozporządzenia sformułowania „numer tego paragonu” sformułowaniem „numer dokumentu”.

2. Obowiązek prezentacji wyświetlacza (§ 6 ust. 1 pkt 8 Rozporządzenia)

Obowiązek umieszczenia wyświetlacza kasy w miejscu umożliwiającym nabywcy odczyt danych odpowiada sprzedaży stacjonarnej, lecz jest niewykonalny w sprzedaży na odległość, w której nabywca i kasa znajdują się w różnych lokalizacjach.

Dla niektórych kategorii towarów, w tym określonych wyrobów elektronicznych oraz wyrobów perfumeryjnych, zwolnienia z obowiązku ewidencjonowania sprzedaży na kasie nie ma zastosowania. Sprzedawca ma obowiązek użyć kasy, mimo że nie ma fizycznej możliwości pokazania klientowi jej wyświetlacza. Obowiązku zapewnienia odczytu wyświetlacza nie usuwa wydanie faktury do wystawionego paragonu ani obsługa sprzedaży i płatności w aplikacji.

Rekomendujemy całkowite usunięcie § 6 ust. 1 pkt 8 Rozporządzenia albo wyłączenie stosowania przepisu do sprzedaży na odległość albo dodanie do przepisu zastrzeżenia: „o ile sposób prowadzenia sprzedaży na to pozwala”.

3. Brak precyzji w zakresie wydania dokumentu e-paragonu (Załącznik nr 1 do Rozporządzenia)

Załącznik nr 1 stanowi, że w przypadku e-paragonu przez jego wydanie rozumie się „przesłanie go w postaci elektronicznej do klienta, za jego zgodą i w uzgodniony z nim sposób”. Nie rozstrzyga to, czy wystarczy prawidłowe podjęcie wysyłki, czy konieczne jest skuteczne doręczenie dokumentu do środowiska pozostającego pod kontrolą nabywcy, czy klient musi potwierdzić odbiór.

Przy e-paragonie sprzedawca kontroluje wygenerowanie dokumentu e-paragonu i uruchomienie transmisji, ale nie zawsze ma wpływ na jego otrzymania min. z uwagi na awarię urządzenia klienta, brak łączności, błędny adres e-mail albo działanie zewnętrznego dostawcy. W modelu przekazania dokumentu na własny serwer sprzedawcy samo zapisanie pliku nie musi oznaczać, że klient uzyskał dostęp. Rozporządzenie nie określa czy samo udostępnienie paragonu klientowi do pobrania np. w panelu/na koncie klienta jest równoznaczne z jego wydaniem.

Jeżeli przepisy Rozporządzenia nie doprecyzują tej kwestii będą pojawiać się spory na tle czy obowiązek wydania e-paragonu klientowi został wykonany i czy klient faktycznie odczytał wiadomość lub pobrał dokument.

Najbardziej racjonalne i uzasadnione wydaje się uznanie, że ten obowiązek jest wykonany, gdy sprzedawca:

- wygenerował prawidłowy e-paragon, i
- przekazał go do uzgodnionego kanału komunikacji lub udostępnił do pobrania.

Rekomendujemy zastąpienie słowa „przesyłanie” określeniem odwołującym się do prawidłowego przekazania dokumentu do uzgodnionego kanału elektronicznego oraz wymaganie możliwego do utrwalenia potwierdzenia tego zdarzenia. Ewentualnie wprowadzenie przy e-paragonie domniemania, że paragon fiskalny w postaci elektronicznej uważa się za wydany z chwilą jego prawidłowego przekazania do uzgodnionego środka/kanału komunikacji elektronicznej”. Brak odbioru e-paragonu wynikający wyłącznie z okoliczności po stronie nabywcy lub dostawcy usług telekomunikacyjnych nie powinien obciążać sprzedawcy, jeżeli przy zachowaniu należytej staranności dokument został prawidłowo przekazany do uzgodnionego kanału.

Należy doprecyzować, że samo udostępnienie e-paragonu do pobrania jest równoznaczne z jego przekazaniem klientowi przez dopisanie przepisu przewidującego, że: “wydanie paragonu fiskalnego w postaci elektronicznej może nastąpić również poprzez jego udostępnienie w indywidualnym koncie nabywcy w systemie teleinformatycznym sprzedawcy”, albo że „paragon fiskalny w postaci elektronicznej uważa się za wydany z chwilą udostępnienia go nabywcy w uzgodnionym kanale elektronicznym”.

“Podpis przy zwrotach (§ 3 ust. 3 pkt 7 Rozporządzenia)

Regulacje dotyczące zwrotów nadal opierają się na modelu charakterystycznym dla sprzedaży stacjonarnej. Wymóg podpisania protokołu zwrotu przez nabywcę nie odpowiada realiom sprzedaży na odległość i utrudnia prowadzenie procesu zwrotu w całości elektronicznie - w e-commerce zdecydowana większość zwrotów odbywa się przez: formularze internetowe, systemy RMA czy panele klienta. Wymaganie podpisu wydłuża proces zwrotu i utrudnia automatyzację procesu.

Kwalifikowany podpis elektroniczny jest natomiast niepraktyczny w masowej obsłudze zwrotów konsumenckich.

Rekomendujemy dopuszczenie innych dowodów np. formularza elektronicznego, potwierdzenia z konta klienta. Należy doprecyzować jakie dane elektroniczne mogą zastępować podpis klienta przy zwrocie.

4. Brak elektronicznego raportu miesięcznego (§ 20 ust. 1 pkt 5 Rozporządzenia)

Zgodnie z § 20 ust. 1 pkt 5 Rozporządzenia raport fiskalny miesięczny jest wystawiany w postaci papierowej. Obowiązek ten uniemożliwia prowadzenie dokumentacji w pełni elektronicznie i wymusza uprzednie wydrukowanie raportu w postaci papierowej, który dopiero następnie może

zostać wtórnie zapisany w postaci cyfrowej przez podatnika na potrzeby jego przechowywania i dalszego wykorzystania.

Rekomendujemy zmianę § 20 ust. 1 pkt 5 Rozporządzenia przez dopuszczenie wystawiania i przechowywania raportu fiskalnego miesięcznego bezpośrednio w postaci elektronicznej, bez konieczności jego uprzedniego wydruku.

5. Niespójność wymogów dotyczących lokalizacji kasy (§ 19 Rozporządzenia)

Zgodnie z § 19 Rozporządzenia po zmianie miejsca używania kasy online podatnik powinien zapisać aktualne dane w pamięci fiskalnej, pamięci chronionej i książce kasy. Zmiana trafia do Centralnego Repozytorium Kas w raporcie fiskalnym zdarzeń o zmianie adresu punktu sprzedaży. Regulacja nie jest jednak spójna z terminologią rozporządzenia technicznego, ponieważ przepisy posługują się trzema niezdefiniowanymi pojęciami: adresem siedziby podatnika, adresem punktu sprzedaży i miejscem instalacji kasy. Z informacji przedstawionych e-Izbie wynika, że stosowane rozwiązania techniczne mogą nie pozwalać na równoległe zapisanie odrębnych danych dotyczących adresu siedziby, adresu punktu sprzedaży oraz faktycznego miejsca instalacji kasy.

Przy sprzedaży w miejscach niestałych w nagłówku dokumentu wskazuje się adres siedziby, lecz przepisy nie rozstrzygają, jaki adres wpisać jako miejsce instalacji w książce i pamięci kasy. Adres rejestrowy może być miejscem, w którym kasa nigdy się nie znajduje, np. biurem wirtualnym. W konsekwencji dane przekazywane do Centralnego Repozytorium Kas mogą nie odzwierciedlać faktycznej, zmiennej lokalizacji urządzenia.

W sprzedaży internetowej nie istnieje jedno oczywiste miejsce sprzedaży. Transakcja jest zawierana zdalnie, a towar może być wysyłany z wielu magazynów lub bezpośrednio od producenta. Sprzedawca może współpracować z dziesiątkami lub setkami dostawców w innych lokalizacjach. Rozporządzenie nie daje jasnej odpowiedzi, który z tych adresów powinien być zapisany w kasie. Z kolei utrzymywanie kasy w każdej lokalizacji wysyłki byłoby nieproporcjonalne, a przechowywanie przez producenta kas wszystkich pośredników – organizacyjnie niewykonalne.

W odniesieniu do krajowych dostaw towarów wysyłanych art. 22 ust. 1 pkt 1 ustawy o VAT wiąże miejsce dostawy z miejscem rozpoczęcia wysyłki lub transportu. Kryterium to służy jednak ustalaniu miejsca opodatkowania i nie rozstrzyga, jaki adres powinien zostać zapisany w kasie. Racjonalne jest traktowanie sprzedaży internetowej realizowanej z wielu lokalizacji jako sprzedaży prowadzonej w miejscach niestałych i wskazywanie adresu siedziby podatnika. Kasa może jednak fizycznie znajdować się jeszcze gdzie indziej, np. w biurze księgowym lub oddziale, co potwierdza potrzebę doprecyzowania przepisów.

Rekomendujemy: objęcie pojęciem “sprzedaży prowadzonej w miejscach niestałych” sprzedaży internetowej bez jednego, stałego punktu sprzedaży, w tym w modelach dropshippingu, w których wysyłka jest realizowana bezpośrednio przez jednego lub wielu dostawców oraz umożliwienie nie wprowadzania odrębnego miejsca instalacji do pamięci kasy przy wskazaniu adresu siedziby sprzedawcy jako podstawowego adresu

identyfikacyjnego. W przypadku e-paragonu klient otrzyma przy tym stabilny adres rejestrowy sprzedawcy zamiast przypadkowego magazynu, biura księgowego lub producenta.

7. Doprecyzowanie zapisów o udzielaniu stałej zgody klienta na e-paragony (§ 20a Rozporządzenia)

Zgodnie z § 20a Rozporządzenia na wydanie e-paragonu niezbędne jest uzyskanie zgody nabywcy. Przepisy nie precyzują czy taka zgoda:

- może być jednorazowa dla danego klienta,
- musi być udzielona przy każdym zamówieniu/wystawianym e-paragonie
- może zostać wycofana.

Dla sklepów internetowych każdorazowe zbieranie zgody klienta na e-paragon byłoby niepotrzebnym utrudnieniem.

III. Proponowane rozwiązania

W celu usunięcia wskazanych powyżej wątpliwości oraz zapewnienia przejrzystości projektowanych regulacji, e-Izba postuluje wprowadzenie następujących zmian:

1. Postulujemy zmianę w § 3 ust. 3 pkt 6 Rozporządzenia przez zastąpienie „numeru paragonu” – „numerem dokumentu”. Pozwoli to na bardziej jednoznaczną identyfikację zwrotu w skali całego cyklu życia kasy.
2. Uzupełnić § 6 ust. 1 pkt 8 Rozporządzenia o słowa „o ile sposób prowadzenia sprzedaży na to pozwala” albo wyłączyć jego stosowanie do sprzedaży na odległość albo całkowite usunięcie przepisu.
3. W załączniku nr 1 należy doprecyzować, że wydanie e-paragonu następuje z chwilą jego prawidłowego przekazania do uzgodnionego z nabywcą kanału elektronicznego, potwierdzonego komunikatem możliwym do utrwalenia przez podatnika, przy czym brak zapoznania się z dokumentem z przyczyn leżących po stronie nabywcy nie obciąża podatnika. Samo udostępnienie e-paragonu do pobrania powinno być równoznaczne z jego przekazaniem.
4. Proponujemy dopuszczenie, obok protokołu podpisanego przez sprzedawcę i nabywcę, utrwalonego w systemie teleinformatycznym oświadczenia nabywcy, pozwalającego na identyfikację osoby składającej oświadczenie, transakcji, której ono dotyczy, oraz daty jego złożenia.
5. Dopuszczyć w § 20 ust. 1 pkt 5 Rozporządzenia elektroniczne sporządzanie i przechowywanie raportu miesięcznego bez uprzedniego wydruku.
6. W ramach § 19 Rozporządzenia postulujemy przyjęcie, że sprzedaż na odległość prowadzona bez jednego stałego punktu sprzedaży, w tym realizowana z wielu lokalizacji magazynowych lub w modelu dropshippingu, jest sprzedażą prowadzoną w miejscach niestałych, co umożliwi wskazywanie adresu siedziby podatnika jako

adresu identyfikacyjnego, bez obowiązku traktowania go jako faktycznego miejsca instalacji kasy.

7. Dopuszczyć możliwość uzyskania jednorazowej zgody klienta na e-paragony w § 20a Rozporządzenia.

IV. Skutki dla biznesu

Wprowadzenie powyższych zmian w ramach procedowanego projektu Rozporządzenia przyniesie następujące efekty:

1. Zwiększenie pewności obrotu. Zastosowanie numeru dokumentu zamiast numeru paragonu ograniczy ryzyko błędnego powiązania zwrotu lub korekty z konkretną sprzedażą.
2. Realne wsparcie cyfryzacji. Pełna elektronizacja zwrotów i raportów miesięcznych znacząco obniży wydatki na archiwizację i logistykę dokumentów.
3. Bezpieczeństwo prawne. Doprecyzowanie zasad wskazywania adresu przy sprzedaży prowadzonej z wielu magazynów lub w modelu dropshippingu ograniczy niepewność dotyczącą miejsca instalacji kasy i danych przekazywanych do Centralnego Repozytorium Kas.
4. Neutralność technologiczna. Zmiany dotyczące wyświetlacza, raportów i elektronicznej obsługi zwrotów ograniczą nieuzasadnione różnice między przedsiębiorcami korzystającymi z kas sprzętowych, kas mających postać oprogramowania oraz zewnętrznych systemów sprzedażowych.
5. Pewność w zakresie wydawania e-paragonów. Jednoznaczne określenie momentu wydania e-paragonu oraz sposobu dokumentowania jego przekazania ograniczy rozbieżności interpretacyjne i ryzyko odmiennej oceny prawidłowości procesu przez organy podatkowe.

Z wyrazami szacunku

Patrycja Sass-Staniszevska

Prezes Izby Gospodarki Elektronicznej